

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, den er jo ikke så god, hvis man er galt afmarcheret, når det drejer sig om en forsvars- og fredsbevarende organisation; dér skulle marchen gerne gå i den rigtige retning. Det vil jeg fortsat hævde at den gør.

Det er da for meget forlangt, vil jeg sige til hr. Søvndal, at Rusland ligefrem skal sige: Hvad vi sagde for et år siden, gælder ikke mere. Det er for meget forlangt. Men rigtigt er det, og det er rigelig indikation for, at de partier, der i dag stemmer for, vandrer i den rigtige retning, marcherer i den rigtige retning.

En given ting er, at Rusland har indgået sådanne tillidsfulde og tillidsskabende aftaler med NATO, at det, der blev sagt i fjor, i hvert fald ikke mere kan tages ordret for pålydende. Derfor kan hr. Søvndal være trøstet i sin dybe sorg, som jeg forstod på hans ordførertale at han befinder sig i.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

For sidste gang til hr. Villy Søvndal: Verden bevæger sig. Verden bevæger sig, og siden sidste år er der altså sket det, at man har styrket relationerne til de baltiske lande. De fik ikke det definitive nej, som jo havde været den værst tænkelige situation. Tværtimod er der siden da sket det, at Estland er kommet ind i frontrækken af lande, der kommer ind i EU; at Letland og Litauen også kan komme med i EU; at vi ønsker, at dette Folketing gør mere for, at Letland og Litauen kommer tidligere med i EU; at disse lande militærpolitisk i forhold til NATO har fået at vide, at de kan komme ind; at amerikanerne har understreget og fastholder, at de kan komme ind. Det vil sige, de er ikke efterladt. De er ikke efterladt i forhold til EU, og de er ikke efterladt i forhold til NATO, hvor vi så yderligere har styrket det bilaterale og det tværpolitiske samarbejde med dem også i forsvarspolitisk forstand. Det er forskellen fra i dag og i fjor, og det er en ret afgørende forskel.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Sagen er vel, at hvis man vil være ærlig, er der to muligheder for at give de baltiske lande sikkerhed. Den ene mulighed er at lade dem komme ind under NATO's beskyttelse med atomparaplyen og det hele. Den anden mulighed er på grund af balternes skæve geoplacering at sikre,

at de baltiske lande har det bedst mulige forhold til deres nabo. Det er de to sikkerhedspolitiske muligheder.

Problemet er, at den beslutning, der nu tages, betyder, at balterne ikke kommer med i NATO, og at man forværrer forholdet til den store nabo. Det er det skisma, de baltiske lande står i.

Jeg synes, det ville være befriende for debatten, hvis nogle på et tidspunkt mere åbent ville gå ud og sige, at de baltiske lande formentlig ikke nogen sinde kommer med som NATO-medlemmer. Det ville være en befriende ærlighed i den danske debat.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre synes, at det er en vigtig og en rigtig beslutning, Folketinget i dag træffer. Jeg hørte godt, hvad hr. Søvndal sagde. Der var også en direkte opfordring til Det Radikale Venstre om at forholde sig til debatten i dag. Det havde vi også tænkt os; vi gjorde det ved førstebehandlingen.

Vi kunne godt have forestillet os, at flere lande kunne være med i portionen i dag, men det er altså ikke realiteterne.

Vi mener heller ikke, at det er korrekt at fastslå eller hævde, at vi skifter signal, har ændret holdning, har en anden politik end tidligere. Verden er i dag en anden. NATO er i dag en anden organisation. Det her handler om at varetage og tilgodese legitime sikkerhedspolitiske interesser som defineret af en række demokratiske lande – lande, som har opnået demokrati efter mange års undertrykkelse. Der er ingen, der pådutter dem denne løsning; det er noget, de selv af egen fri vilje efter frie, hemmelige valg og efter etablering af et demokrati har besluttet.

Vi mener også, at NATO som organisation kommer til at tage sig anderledes ud ved den udvikling, der nu finder sted. Det aggressive, det offensive, som nogle måske har set i organisationen, forsvinder. Det bliver en organisation, der får andre samarbejds mønstre og et andet indhold. Det er en proces, der har været undervejs i nogen tid, og som i hvert fald nu er blevet klart realistisk og realiserbar efter Murens fald, efter Europas opbrud.

Vi ser her en mulighed for at hele Europa, vi ser det i sammenhæng også med den udvidelse af EU, som Det Radikale Venstre sammen med andre partier arbejder så klart for, for at øge sikkerheden i Europa, for at være sikre på også, at der ikke kommer krig igen på vort kontinent.